

9043

DURAN, PROFIAT,

דוראן, פרופיאט,

MA`ASEH EFOD.

מעשה אפוד.

ITALY: [16--]

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ITALIAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

עַד תֵּתֵן הַיְהוָה וּמְנוּחַת שְׂכָנָיו בְּמִרְהַב שַׁבָּת וְדִינֵי הַנֶּחֱמָה
 בַּעֲשֵׂה עַל הַדִּינִים וְהַשְׁבֵּת וְנִשְׁמַע עַל הַחֲמַנְךָ חֲדָרְהֶשֶׁן
 אֲשֶׁר תִּישָׁעִיהַ בְּנִפְשׁוֹתֵינוּ מִלּוֹת הַשְׁבֵּת וְאַחֲרָיִךְ נִעֲשֶׂה עַל
 הַשְׁבִּיעָה יְנַשְׁמַע עַל הַדְּעָתָה הָאֲמִתִּי אֲשֶׁר הוּא הַחֲדָר לְעַמְּךָ
 וְאַשְׁמַע לְמַה שֶׁהֵייתִי צָר וְיִצְדַּק נֹכַח כְּחֲדָר מַחֲבֹנְתֶיךָ לֹל יִצְדַּק
 מַחֲבֹנְתֶיךָ נֹכַח כְּחֲדָר מְנוֹשֵׁעַ חוֹסֵים מִמִּתְקַנְמֵימִים בְּיַמֵּינֶךָ
 לֹל חוֹסֵים בְּיַמֵּינֶךָ מִמִּתְקַנְמֵימִים יִפְהַ פְּכִי תִּחַר לֹל פְּרִי
 יִפְהַ תִּחַר סְצִינְתָה הַיִּחוּר מֵיִם לְשִׁתְּנָה לֹל הַיִּחוּר לְשִׁתְּנָה
 מֵיִם כִּי הַמֵּים לֹל יִחַפְּרוּ וְיִשְׁלַמְךָ טוֹבָה תַּחֲסֵה הֵי הַזֶּה
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִּי לֹל יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה הַיִּם הַזֶּה נִכְנָ וְהֵי מִמֶּנִּי
 צָהָרִים כְּאֶשֶׁר יִמְשַׁע הַשָּׂר צָהָרִים לֹל צָהָרִים כְּאֶתְּכָה הֵי
 הַשָּׂר צָהָרִים עַבְדְּכָה יִמְשַׁע כִּי הַנְּבִיחָה דָּבָר עָלַי נְטוּבִי
 וְנִבְבֵּלְטָ שְׂכָרִי לְמַעַן שְׂכָרִי הוּא שִׁעְנָרִי דָּבָר עָלַי לְמַעַן שְׂכָרִי
 הוּא נְטוּבִיהַ וְנִבְבֵּלְטָ שְׂכָרִי לְמַעַן אֵיךְ נִבְנָ לְמַעַן סֶל חוֹרֵשׁ
 לֹל כֹּל לְמַעַן נַחֲרֵשׁ לְשִׁבְרֵי אֵל יִנְסֶךָ לֹל אֵל יִנְסֶךָ לְשִׁבְרֵי
 יִנְרָ לְמַעַן טוֹרֵם יִבְבֵּה נִשְׁמַחֵל שְׂכָרִי בְּסִיבֵל יִי לֹל וְנָרָ
 לְהֵיטָר יִבְבֵּה צָהָרִים לֹל עָבָר וְיִשָּׂא אֲבֵרָהִם אֶת שְׁטוּנֵינוּ וְהֵכֵן
 אֵיךְ אֶחָד נִאֲחַז שִׁעְנָרִי נִשָּׂא אֲבֵרָהִם אֶת שְׁטוּנֵינוּ אֲחֵה נִיבָל
 נִרְבֵּה אֵיךְ נִאֲחַז אֶתְּנֵה הַחֵל לְבִנְיָת מִצְבָּח לֹל אֶתְּנֵה מִצְבָּח
 הַחֵל לְבִנְיָת וְהֵךְ מֵינֶךָ לְמִין הַשְּׁלִישִׁי וְהוּא אֲשֶׁר
 הַהֲקִדְמָה וְהֵאֵיחוּר בְּמַשְׁפְּטֵי מִתְחַלְפֵי
 הוּא אֲחֵרִי נִאֵס שֶׁלֶם אֵלֶה לֹל יַעֲשֶׂה לֵה הַנֵּה מִנְּבִנְךָ בְּלִתִּי
 בְּמַשְׁךְ לֹל מֵרֵן שְׂאֵרֵה בְּמוֹתָה נִעְנַתָה אֲשֶׁר הוּא בְּמַשְׁךְ אֵלֶי
 אֵלֶי לְמַה שֶׁהַזְּפִיר לְפָנַי זֶס מִיַּעֲוֹדָה לֹל אֵל לְבָרֵךְ דִּינֵיךָ אֵל
 לִיַּעֲדָה לְבָנֶךָ וְכֹן פְּעַחֵן וְיִי שִׁמְעֵי בְּלִתִּי בְּמַשְׁךְ לְהֵאֵר פְּנֵי יִי
 בְּנִשְׁוֵי כֵּעַ אֵלֶי לְעִינֵי יִי אֵל כִּי דִּיקֵי הַקּוֹדֵם וְהַצְּחָתִי אֶתְּנֵה
 צָהָרִים שֶׁהַ לְיִדְוֵשְׁלֵם שֶׁהַזְּכִיר לְמַעַל לֹל לְבָרֵךְ אֵשׁ הוּא נְמַשְׁךְ

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

בני הוא החדש השני למלך שסמה על ישראל המלך
 שלמה נמשך לאור נאמנה בשנה הדניעית פי בשנה
 הדניעית יסד בית יי ליש התחיל לבנות במש שנה ה
 בדניעית יסד בית יי בחדש ניני נתב בית המקלט בני
 אמרו לטבח השחן כי לא שב לאמרני נינג ינכל שהם את
 המקלט לטבח השחן כי לא חלם ישל ויהנה כי אלה
 מכלה אדם שב לטבח שהזכיר לטב זה אלה ידך גנים
 הנכשת נתעעם הכניני שב לאבונתינג הרחוק שהזכיר ה
 החזק מלחמתך אל השיר נהכסה נחזקהנ' הכניני שב אל
 ונאט שהזכיר למעלה אק כשי נאת ילדי אשר ענד אלה
 בקן שב אלנישי כי אנתה אקס מבקשים שב לרעה
 שהזכיר השמר מעבונ נשמע בקונני נאג פי לא יש לטשעם
 שב לאל תמר בני כי שמי בקרנ שב לאמרני השלמסכנ
 ושמע בקונני נכאלה רבים נכקנע נבנה האריךר ענה
 בהבאת המשב עטהם נאנלי ככל בהם מה שאינג מן הו
 הזה נאתה תעמד על זה בענדך עבדמ האקנע נכבר
 קדא ר' יונה המין הזה האחמן מה שהעל כל הכמנק
 נעשה תזה שער מיוחד נעם השין פטנע ילאכי הרמק נ
 הסדר בהקדמה נהאיחוני נבנה לכה השלש מטעם
 לא העדר העדר הסדר כי המין הראשון נאמר שה' גזנת
 גתלחטנע נשעים האחרים שהנ' אנפן אחר מהדבנר
 להטח אנפן איחור נהקדמה פטנע כשנלא יהיה זה העד
 הסדר נכן גס כן יקרה בשאל חלשונות בדל נכר הדכנר
 להקדים נלאחר מק שהגנה חלנפנ לישנת נלאחר המאמר
הפרק השלשים במלכת הטע' נהם קחל
 השלשי מחלקי הלשון
 כנר התבאר המכנן במלנ' הטעם נבי הם ענינים שכליים

אין

אין סהם מוצאות חוץ לנפש כי כל הנמצא חוץ לנפש הוא
עצם או מקרה בעצם ומה שיורה על שניהם הן השם כח
התבאר , אכל מלכת העצם הן קשר למאמרים נסגרים
בין המקרים והעצמים נלדיש נאפטים למשכרי' והמכרי'
הם נבאלים הם העצמים שיחזקוהו אשר יחבר הדבר
בהם נעבני , שלא כסוגי סתמקוהו' אלה העצמים ב
צדמיהם המיוחדים טעם קצתם בזה נשנת מה שהנא
שם בכלל מלכת העצם ככל מה נזאת נזולתי עלפתי -
נזולתי נפבר כקנתי בזה , ומה מלכת העצם יחלקו לשני
חלקים מהם מה שיסמך כל הסגים נזולתי זה ממה מה
שלא יסמך , נשאל מה שיסמך אל עם אית אחר תאמר לי
עלי עני אפי אפרי נסן נשאר העצם מסתמאס והמקרי'
נחמדתי בעדש , ותשל מה שלא יסמך ש אך חק גר
אך אכל אכלי נחדומים פהם , ואשר
לאני שרדע ש יחס העצמים והמקרים קצתם אל קצתם
אם שיהיה של האחד פגעל לאחר אופסה לג או קני' ע' או
מקנ' לנ' או פלי' או משקתם עתהבר אפני' או נכחו והוא מין
מה מהשקף או מלכתף נאנפן אחר נאפני הצידינף
עלהגרות על היחסים האלה נשיהיו ידועי' לנג סגד הנשאל'
הנה צעל הלשון משתמה יען מהנה הצידינפי' והיחסים
האלה כי את יעיה על הפגעל נאל על הקסן נפנ' אל הכלי
אז אל המנס טעם על חצר קצתם אל קצתם נכסיהיה
החבר הצי' נאנפן שהאחד יהיה בצד המוכז והאחד בצד
המקיף ולאחר על נקמת , נפשיהיה בזה נחונת קדיתה
נאיונול יאמר קודם אל טעם נאמר , נעפני שהיה
הנכאת המלכת האלה נחדומנת להן ההוכח' הז' היו נקמת'
נאמכל' אל הכניוים מה שאין כן בשאר מלכות העצם אמנם

תנורה עב זה והקינוח והקינוס בכח במאמר והמשל לשוכלים
ולא זכר שר המשקים , לא ישנתי בסוד משקים , והמקיי
דן ידון עמנו , גד גדוד יגדנו , והמחייב שלח משלח , הכ' תכה ,
ונגשית מעקה , העבך קעבך , וכל המנג' עש' מזה המין ,
והמונעים לא יהי' בך אשפי' אחרים , לא תשא , לא תדכח , לא
תנאף , וכל המנות לא תעשה מזה המין , ולפי שהמנג' והמט'
אמנם תבא עב השתיד היו המפגשים האל' תמי' נקדו' עם
הטעמים השתידים , ולא תעבא לא נאל' נקדו' עם הטעמים
וכבר ידחה ט' מלת אל' לא תורה קמיד' לא עב השפעה אל'
תתן דט' נקי' , אל' תאמר מה היה , אכל פגז מלאכני אי'
בי' , תרדנה שני דתעה ולכל הממש' ואל' תדעג' והאור' כי
שמנשה בזה מעט' מאד נשמעה המיוחדת המטע' ואלו
אלה הם מטעם כח' שאינו מתעמר במו' , שיאנו לכ' נביאים
אל' עא איש ממקנתו , אל' יקב' מאכני' , אכל פגז כמלא
אל' יתן פגזו כגדך , נאל' יגס' שנמך' שהס' פחכ' שליכה ,
עבמי' שמאיתי' פפ' דברי' שלמס' ט' התענה תב' תמי' עג'
אל' והשליכה עם קלת' לא לזס' אהשפ' כי' בחגחה הדא פונה
מלת' אל' גי' וחדק' אל' המטעם נמלת' לא אל' השליכה , וחאת'
הי' הסנה כשלא קמבא פפ' הסתג' עבת' אל' נקסד' עם העג'
כי' לא קפוג' מטעה בעגבדים , ואתמס' היו המטענת' האסין'
באות' עם המלה השנבלת' סי' יכלנו עם זס' החגד' והספנו' נכלנ'
חנא מניצד' על' ההזהר פמה' סי' ספור' ממנו' במנות' לא תעשה
נבאיתו' לא תדכס' לא קנאף' סנה' הנ' עם המטע' סתג' והגד'
שאתה' לא תעשה זה וכן בכל הדומה לזה ממנו' לא תעשה
והעגב' עליה' גם סן' ככלן' כאלג' משד' ערו' סקר' לעלמת' ,
נעשה הגדת' האל' האמתית' והכודקת' קמיד' בטתי' פולקדת' ,
עליו' כלנו' עב' העגבד' , תה' מתה' שיחייב' הספל' העב' והכבד'

אשני צדדים מצד העצרת התנועה והכזבת המאמ הכול זה
הוא מה שהגיע האומר שהעובד ע"ז לא עמדו אבותינו ע"ה קני
כי שם נאמר לא יהיה לך להים אחרים על פני ו נעם היונת
מטעם הנה הוא כולל זהוה נספג הנה א"כ כנ' ה' של
יהיה לאשני המעמד ההוא הנספג ולבנה' אחרים' אלהים
אחרים בעצמו ו נאש פן יהיה שפע ע"ז לא אבותינו באמת
הוא ו המעמד הזה מחייב לכל העובד על שאר המצוות
צד דמם כי הוא פשוט משפיע ע"ו נעם כן משט שהקדי'
לכל המצוות עשה ולא תפסה אנו י"ל שהיק הנה אן ספק
שהאיש אשר אכסו באמת לא יעבור מזיד על אחת מהן ו
נלזה הוא עשה ולא עשה במל' מערת על ההגד' ולא בא
במשן פני ו עבר הוא מן המצוות השחית מעצמות המספר
עם מלת אל נטן ו אל תעשה בכל אלה ו אל תקן דם נקי
אל תפגו אל האטלים ו אל תפגו אל האנוש נזלת' מעו
והשמים הכאשנות לא נמנו בכלל המצוות ו אל תסתאן כ
כולל לכל הנא' עבר' עדינות ודומה לזה בא יחם' מנר' ואל
תקן דם נקי בכל עול קדש ו אל תפגו ואל תפגו ע"ה
אנתן מבנת מיוחדת פה אפסד שיאמר הם שפסלו כל
יהיה לך להי' אחרים ו נעם זה לא שום פהם אש הוא במל' ה
השוללת ו לפי שהשוללת והמונעת בתורה השפחה באן
תמיד עם מלת לא והוא משתפת להן היה זה המעל' רגל
לקחת האכשים נענו במספר המצוות נחשבג מה שחנא שלל'
מטעה והדפך וסמו שאל' הרש' במ"ל במספר המצוות שלן
נמנו שלא נמלא הדול בתורה בן השוללת והמניע מצד
הלשון כן לא נמלא סבול בן המחוי' ומקיים כי אין הבדל
בין נעבלתם עדות את פרינו שה' מחייב וכן אמרו ו
מאכלתם לחמכם לשונע שה' מקיים וכן אמרו את זה ת

קאכלן

תאכלנו מכל אשר בנינו שהוא מקיים נאמרו ואת אלה ת
 תשקנו מן העוף שהוא מחייב ופבר פנע הבגנז בקכרת
 תקננות כהשמך מן השמע לך כן יהיה דבר השמר לך
 מן תענוז ולמה אמרת פלה שגן מן אל אינו אלה לא תעשה
 נשמנו מן באלה הוא מקנס שפא ונבאן מלה אחרת
 לשלמה בכתוב אצל שהיא נקשרת תמיד עם השמואל ה
 התאכזב והוא מלת אין אתר אין כדיון בארץ אין אדם
 שליט ואיש אין בארץ ואין אלה השם אין אנת מאין
 דברים אין עבדים ואין קאטוס ונתהבמקונפ הדעתו
 לאלה רצונו שגשג שם אן תאד באלה לפעמי מלה פנר
 על הקינים והיא תפתי יש יש אהד יש דבר נפני
 סמיכותה תמיד אל השם הים שפתיך אל הכנני ישך טא
 יזכר ענשים ישג עם אהד ונת פלת אמ אינו גזל
 והוא פנני לנפתי נפתי פניש נפתי אינו שפתי
 ארץ ולמדבר בעדן אינו שומע ולגמתי נעשים
 אינם נשתי אלפי לא יקפני עם שפתי ואל נא לא יקפני
 עם השם ואשר תלגא מלת לא באלה עם השם הן
 לא חכם ארץ לא מנוחה חנה אין זה מנד סח' שכל
 אצל מנד שהוא שם בלתי נשכל נכחו כח השם הנשכל
 הילא יקפני שפתי נה שקר פמחו נכאית זה כי המשפטי
 אשר יפלא זה הסימקטיס אם לא תהיה שם מלה א
 אחרת תורה על השליכה נמכת
 יש לפעמיס יהיה שם פמו להנחיל אנהבי יש נכר
 הנוח תלגת שולכנת זנת אשר נחז כל נכלי
 יקפני נכל יאמר כל פרשו נכ נכלי
 יעשה קמח כלי חשך ותבא המם על
 כלי מבלי משיס המכלי אין קפניס

נאין ישנב לאין בקצרים מקוננות נאדם אין הנה
אלה עכנ בלשון העברי על המושגות והשוללות
ואפשר שהיו לבעל הלשון פונות מיוחדות ינדל בהן בין
קצת אלה המלות לקצת והן בלתי ידועות לא לקטגוריה
אז אולי שהיו אצלם גם כן נאמרות בהרדפה עלפי
שהיו חלקי המאמר המתייב הפנוי והתפלה והתחנה
נסבבם ולא יתבא בכל אלה הדל מצד המאמר
כי כולם יבאו בלשון הפנוי לזם הטעם קצת
מלת ינדל בהן הפנוי נזולתו בקצת
מקוננות והן אלא ואלא נאחלי אלה מעתה ויקנר
הפנוי אל התפלה והתחנה נזולת זה על
חשב להזכיר זה בכל מה שבא מתפלה והתחנה
נזולת זה להיות השמן בכל אחת מהן ידעו בעצמנו
מצד מי שהמאמר אלו סגני התפלה והתחנה
נזולת זה
המבואר בעצמו כי בשאלה תנשא המאמר הפוסק מ
מעשה טהיית אונת בלתי מקבל האמת והשקר
נסתכל כי אמרד יאכל קבל מצלי מלת ברה
כה יריב עמדי היתה זאת ב
ביתנוס הס כסס משפטיש מקבלים
האמת והשקר ובשקבר אליהם הו
השאלה ותאמר הולכל קבל הכרב
סהיתה העתיקט משקבר האמת והשקר אל של
קבלות נשנו מאמרים נשאל מהאמת או השקר מהם
ואט חנש בזה הו התמה נסא השאל עני' א' כי התמ הלשון
מהשאלה

ולפי

ולפי שכן הנה השאלה על העצמים והמקרים והיו
המקרים ההשמה קצתם סכר ידעת למה הניח בעל
הלשון לשאלה ונראה שכל מה שהודות על מן יצן
מה שאלה כ על שאלת חקירת העצם והמהות
והעצם הניח ינה ונע . אחר ינה זה כדרך . מה
אזה רוחה . ינה תקול . ינה האשים . ינה פעל
ועשה . מעיקול . ונבר השכונות נעקדקים כ
ילת ונה יננות על שאלת ינה שאין בעל המושג ונ
עלה העצמים ונע כ עצמו מה האדם מה
אנוש . ינה פעל . ינקב ונכ במסת יחודה . לשאלת
הבונה הדבר ואיכות איך היך אינה אינה איך
האמר . איך אשיוק והיך ינלעז אדנ היך
אנא אל אינה ינה אינה חיתה אינה אכל
אינה אלכמה . עש השן המוכיחה כ יאל
יצאו על הקיפה על הדבר אשר יאמר עלו . לשאלת
המספר כמה . כמה ינה שני חייד . ולא הניח מלה
הורה ביחוד על הכונה המשתכן לפי שהשאלה
יננו השם אל שאלת המספר שהשאל כמה
יננו פר חלקים המושגים אחת נמצאים כ
וכבר יצאו ינה נכמה על חלקת הדבר אינה היה או
כעורה כמה שנים . מה רבו מעשיך . מה יקר
חסדך . ויצאו שם ק לחירות של חסדך והושיענו
כמה ל עונות . ינה אנוש . וכבר אינה עלה חל
וכבר הנה מלת מה תקשיר עש הלמד והורה עלה

חקירת הסבה למה תחיש למה יעשה למה יחשב
וכבר תבין המש קעלה וככה למה תבין ולמה למה
תבין . וכל למה תבין גם ק על שאלת הסבה ומה
לא תבין שבע . וקרא סקטורה עם ולמה של ומה גם
ק על חקירת הסבה עלמה עשה " סבה . מה זה ועל
מה זה . ולמה תבין חמק של מה . ש מה למה
וכבר קטנו מלא יבא מה כ חס על חמק השנה לב
מלא מלאוקו בסבת סקטור עם ולמה כ חס במקום
אחד והוא של יעלה שעתה ומעגן כ שעתה עבר
במקום שני ומה זה לעשה חמק של ומה זה
כ כבר סאה מלמה עם העבר של סבו הירודפים
חמק האמת הוא כ שעתה עבר במקום שהיה ועם
כל זה הוא הריה כ ולמה תבין תבין על מה עובדים כ למה
אפשרות הקטרה עמו לא היה למה עמה העבר ומה
כ יהיה מקום עתה . וכבר השמש ולמה מה שיע
יעה של מה " תבין לבין . וחול של מקום של כ
אמר של מלמה . ולמה תבין חמק חמה חן
חן אי איה אי זה אימה סולם . אימה חס חמק
אימה הייה אימה חס סא . אימה חן דוקר . ומלמה
אימה חמק עולם . אימה חן שכלם מלמה . ובמקום
החן לא תבין מלמה אימה ומה . חן חמק . וחמק חמק
חמק ל . וכבר יבא חן חמה מקום יענה . של חמה
חמק שעתה עבר . של חמה חמק . של חן חמק
חמה חמק . חמה סוף . חמה חמק חמה . חמה חמק

אחיק . אי זה ציור החיות . ויבא חי יעקוב אי לוח
לבו וראו איבה הוא . ולשאלת הקטן הבח קלעו
בעט שהיא יעדרבה להודות על הקטן עם יעלת מצ
לפי אזה ולפי חלה לפי אוי למי צאני נפ . ונא
ינעמה בגל הכרוב יעלה תפיה על שאלת החקירה .
יעקרה המצב והחשים . שפעשו סלה צילת איך
או איבה שישאלו נעמב חאיש יאומח איך הורח
פלוב ותפיה התפובה עומד או יאמכ או שומד
פירקן חולתיה והלשונות פקן האחרות אשר
שונעת שונען נעמה חסרות הנעה אשר צה יחקר
נעקרה המצב ויטהשו על זה ביות נעמב
אחר כולו האמר שיפכו קסוב בשאלת המין ויאמרו
בשאלה באי זה מצב הוא הדבר או האיש . והשאלה
על מעקרה הצירוף תהיה עם יעלת מצ לפי יעה שאלה
יעה כרוב כי לשאלת רבקה יע החיץ הלמה הטיב
העצ הוא אדכ וכן לשאלת יאמכ על אפרים ו
ויעשה יע אלה הטיב יוסף בצב פס . ונב
יראה כי החקירה ושאלת הקורבה תהיה צעלת מעד
אמר כי הנדה אמת מה הוא לה . ולמה הנדה לו
יעדנה הקורבה אשר היתה לה עם נעדר . ונב
יראה גם כן כי נעלת נעה משותפת לכל המעקרים לפי
שהיא שאלה מה לחות והעצמות הנגזרות השאלה
על מצאות הדבר והוא חקירת האמת או הסקר וכל
יעצותיהן אולם הנשיות חון נפש . והנח לחקירה

הזאת חזותהוה לצד ונקחה חבל המעוררדים היא הי
הטחלה מהו הריעה מעינה קנהיה כדבר העזי
ההיעה זאת כיניכסו היט את עבך יטר ווענהאם
השולט הטועט הוקבטתקדם חלו ההא הזאת ל
זולתות סגורות עתהאם סעצרים קועמן הויה
אם היט קועמן עבטן אס ישונ . קכזן
וכן יטעו עתה ושונת קדימת ההח לח יעצח ל
הטועט הח אונתקחצ חלו ההח טעו האס קועמן
לעצמם יחזקו עס קועמן עתה חזות כזולת הח
חידוק אחרי קעזוד ויאעו טעס טאך כי קוח טחנה
טכס יאער ויחידו נקב קעזוד לקרחות אפה זה צב
טעו וטעו לריק קועמן ס קוענה עטו כי יחזר
זה יאער יש טעס טחנה ואס ס קוח טחנה
אמר רועה ס פועטלה הדיה זהו על דרך
הקבוצה והקלטה קועמן הען חטר
נרשן וועלן עעלך כנח טוח קהמפר עי
והאמנות ס חן הדיה קוח אכל גרע ועד העבן ח
אטר קועמן טו וסעעלות ההח הזאת כי טקח
על חזות עתה צינות וטעט טקודה טעו הדיה ההח
נרשן עתה וטעו קעוטרם טקח קועמן חן
לסעט וטעט לעט קוח אחיכסו התעו העערי
ואם הדיה קועמן זכרת טקויה טעו הדיה ההח
טענה ויה עכטע טעס אס טענהיה חזות הנל
עיונות דעטה או צנה דעטה יהדעטה טעו הנרשן

כלל יונקה • כלל דעה • ולמען השמר • למען תמיד
למען חסדו • יען אוד • יען אשר לא ירחיק • יען
אשר עשית • והיה שקב השמעך • שקב אשר שמע
והעלית האלה במעלות אל מחכמים זולתיען נש
ושקב • ויהי קונטה היא הסנה • "טוב לבערך
וקחית ~~שקב~~ • לעשב לעשב אעשה • וגם
אלה אשר ~~היה~~ יעלה בעלמה אל בעל הלשון נ
והקם לבעת ידוע • או ~~הזכירה~~ בהרדסה • וכך
טוב ~~היה~~ בעלמה ~~היתה~~ הסנה בעקונות רבים
בהרע • הדו ל' כ טוב • אין קדוש כ' אין בנהך •
כ' לא יסא למעבם • ~~ומעבם~~ שיהיה יעקום אשר
כ' אנט שלהתך • כ' ~~היה~~ חן בעניך • או יעקום
כ' אשר או יעקום אס • כ' יקרא • כ' תצרי • כ' השמע
כ' יעקום • כללה פרושם אשר או אס וזולת אלה
רבים • והאצו • כ' נשמש בארבע לשונות לח
זכר השמש היאסון שהוא קדוש והא רבע לשונות
הם ~~היה~~ אלה דהא • ופרוש א' אס והורח
טקוד חירק בע א' הכ הנכר בהלבעד ופרוש
אס כן ~~היה~~ די ~~היה~~ אעו כן שהוא מע כ' השמע
כלבך • ופרוש אות שמש השמש ~~היה~~ ואין
עך • אשר שהוא משה מעט ~~היה~~ נשמש אלה
כ' ~~היה~~ צחקת ~~היה~~ שהוא ~~היה~~ אעו
שהוא מע כ' צע אהרן שהנה מע אהרן נכ אעו
השמש דהא מע אהרן וכן לא צחקת כ' יראה •

אל טהרה ראה . ואל שיעש הזה הוא המוכר
החטון . וצב חסד יונה כי משמע זאת הונחה ש
טהור מעקום אעפ"י זמרו החכמים זל והביד
יענה רפאה נפשי כי חטאת לך . ילך נא יי בקרב
כי עש קשה שראו הוא . כי ירחיק את הכעב . כי
רכב צדקו . שלטה אלה פירש אעפ"י ואין צורך
ונצב צדק כהגו החכמים פירוטם יענה שיעש ה
החטון שהוא עתה עתה וחתם דעלך . ודע
כי בכל שהנח שונות גערה על הדברים הנחמם א
אלהם בחוש בעי זה וזאת ואל ואלה ונולדס כן
הנח ולתת מעש יסדוה עגה רחמיה השכלות והה
וההערה וההזמנה בעי החסד וכן כי אלת הנשלות
מנחה עלגה סיומת חלו בעלות לב ומה עשה
זה בעלת מעש לפי שהיא עשן ינחמם לבד ואין
מה סיורה עליו עשן חסד לבד . ואעפ"י שאלת
הנה תורה עלה רחמיה השכלות וסאלו הוא טהור
על צד הפעיה השכלות הוא מצואר ועכרעב הנה
אנכי שולח לבס אהאלה הנבוא כאל הכונה בו ראה
זה כי חנכי שולח וכו' . וכן הנה יום נח . הנה חנכי נח
אלך . הנה כל דבר . הנה ועד טוב . הנה געב אלך
כסף . וכן כל מה שהוח התחלת סדרי . ואעפ"י
ינה סיבא יענה ובהונשך הדברים כי חנה יענה
זה כונה אחרת וזוא שהוח קוטר כל המאמרים
וסאלו הכונה בו שיהיה זה היה זה בעי ואחכסר

בנה והנה עומד לצדי ונהצון סהיה מבעקם צנה
קה אח עומד לצדי וכנ ויהי השמש לבן ורדונה
נעלה על ארבע והנה חיימה וננ' ללהשונש היתה
לבוך וכטהיה זה און הדונה וכנ' ויהי השמש צנה
ועלמה היה והנה הנור שגן ונאר מלכה פרס שני
עומד לצדי ששים ואחד יום והנה נענה גיאיערו
שלם והנה חלבתמה הנה חנב נעב עלשען הו
הננים והנה רבקה ונבב המנעו הזאת יעצ
הרעוזה הזאת לבבא הדור הנשופך בו חס הויר
נערכב הרבנה ביחור ותשח' און הרבנה הזנה ולהסיר
הספק יענען והנשככ אמעך חובן הולך הנה
הספק בו אם הרטן בו הקנה והוא סדחובן הויר הולך
און פרטן בו חתשח' והויר כסא יאנע חובן הויר לבן
יהי סס ישפט ונשחוב חלמה יעלה הנה ויהינע
הס' חובן הולך הנה זה נשחוב שיהי חובן ונבנה
חובן הנה עלמס אהיב שוליס ויורדילס בו הנה יע
הלשח' הויר צנה נעב' חס הויר הנעה חותשח' וכחלן
יאנע יעלוב אהיס חובן והוירדילס בו ונשיחוב
אלמה הנה נשחוב אהיס עשה אונל הנעב' חובן
כנב אפסוד שיקטור הנה עם חובן חובן כננעלמן
ויהינע חובן הרבנה ביחור עשח' חובן עלכלסגיס
נעלה הנה חייב שיהינע נשפט אי זה סיהיה והשענע
הויר למה הנשחוב שיהינע עש הדבור הנערכב מהסעו
לבב חלבה יהיה סס חובן הנה און אין לט הטעו חוב

היה בטחונה נח הולדתה . הנה נח ידעתי . ולא און ?
השונע ממנו ראשונה ונפש שהיה שונע הולדה
הזאת השונע הזה והשונע הזה כצד כזה שיהיה
בלתי הכרחי ביעמרים קרח לעלה הזאת בצעקווען
רצים שהחשב נעור בלחור וחין צורך ילדה .
וכי תליה הולדה הזאת נצד השונע הזה על פי
השונע לקורח וההשונע לירושן וזה שייחור
שם קבוי הונצד על שאלו כי חיד וברצום אנטיה
הנני הנני וכי יסון חסות מוטן דעסות הנני
בני . הנני נני אפה . חלה השנה כוטן דעסות ושהיה
רפיות הנני שא ב . ושמעט זה נהנין הראשון
לרבים הנני צדק . ונצח שנת הכוטן בשלטה
מקווען כפי הנסדה קבן עליו . הנני עבדים
לחיי . קבן לך לעבדים . והשונע לעלה קורח
השונע חזק בצבן ולשונע אחר כי קוח בצבן
הח השלטה או חנעה . קפיתק בחיה . קן נעלה חיה
רעבה . והשונע הולדה חלה לבני הנסות חיה בע
הס לעמרים נחלה חסות חיה וכן חנה קן חנה היו
והנסות חיה לך כהני בשונע חנעה חלה ינה
שראו להשניח אלו . ולפי שהיה בנין השני
והשני חס קרוב ואם רחוק חנה נעלה חיה חס
המעלה של החזק נעלה חס או עבד והוח מעלה
כדי חיה בעמרים כד חנה לעמרים אשר חיה
נעלה חס . חלה חיה חזק והקריב נעלה חיה

זה חנוכה גדולה לחלק הקדושים חנוכה ושה חנוכה
החנוכה ול כל הנבואים נקראו בבה חנוכה וחסף
עשהם ישה שבעה בזה הדבר ידעו כי ונה שנה
ישה ידבר השם קוח הדבר שאנו השם בעצמו
ישולת סניו בעלת ינה ולא היה נחמין לט ב
באזקה שפירק הכונה והעין כנע בשאר
הנבואים ויה אשד למש ועד כח המלות אכל
היות נבון שנאמר ושב העין בעצמו כ לפי שהו
שאר הנבואים יעדי השבד למש ולא שטר
ינה אלה נקרים ויטחיים אל שושרת הקורה
וישה עה קוח לבו היה שלח הוטעה והתורה
לזה חנוכה שכל הנבואים נקראו בבה חנוכה ויה
מה הדי המעשה והקנחה אלה ששה עה עם
שהנד קעצרות שכן הנה חסוף עליהם כשהיה
מחן הקורה והענה ~~אשר~~ זה הדבר אשר
בה ~~ואחר~~ זה קנה חסוף לשאר מלות קעצרות
בה יחלו בני ישראל ושייחוסין לבנו כה
בעינינו בעו חרון בעו שכלל ואעשה כן שיש
ק הששה כקירה וכן ירון וכד שמש כה מקום
זה כה אעשה לך ישראל וכה הששה להם ואשר
כי יעלה כבה ועל ~~שעלה~~ אשר שמש
מקום זה וקא הדמיון ויהי קפדונו וכמה החלו
אורו וכמה החלו אורו ואם כבה אור עשה ל
אם כזה והדומה להם וכן שמש לחנוכה חנוכה

מקצת ימיו הענין בזה ס' ייחודו בו אהיה יהוה
בגן והמשך ואיך בעתדים והאננה צמח
הטובה והחיים וזו צו בהקטעל ואיך הע' בג
צדדיה חבל שלמה הוץ מעד השמש עמך יחוד
לבד נפתי לקוח מעד הקול והקריזה וזה כי לב
אחר מאלה האחרות שני קולות והן קדושות והרפין
ולכן קרא אדם בעל ספר יצירה שולח אצל שמש
בבלגם הריש והעקדקים מאשי הנמרה לא זכו
הריש ולא סיהו חולק סגור ופניו בעל ספר
יצירה כי האמת הוא במאניו כל הריש שני קולות
כן בדגש וקדושות אצלם הם יראו להטח בזה כללם
יודעוהם מה הנהיה האות דגשה ונתי הנהיה ופיה
ומשפט הריש בלתי בלגם קולה וקדושות
בדגש וקדושות יודעוהם אחר אין חשש כלל
בזה לעבודתה ליהוה אלהי סוכותם ונחיה
הריש מיעד מסתהיה ראשונה שולח אצל
וכן סיסא עשה אחר מלחמה יתקן וכלב ופולח
זה היא רפיה זולת עתה עתה עתה לא סתם
שני קדושות דגש וקדושות והדגש באלה סין אשר דגש
בבאן ע' רמזו בו הדגש המלחמה כי קדש הקדש
אין מיוחד לבד עתה עתה עתה עתה עתה עתה
בו ולא יודעוהם אחרות לבד וספר חשבון
קצת סתם עתה יורה על עתה עתה עתה עתה
והשקר הזה טעו והטעו כל הקדושות בראשית

הייט וטויה טייט צייט וקדישות הלל ויבנה צייט קול
העם צעה טחוק ונדע ולפי שריות כלל
האשים קוראים כדבריך ונראית טבעת
הייט דעם טעם בראית ונעלמת צדיקו ומחשית
הטעם ומחשית ויה לבדו יקראן הייט רפיה אותה
טחין זה במקרה ומעט אצל חזק וקולט וקדונו
ונעשה כאלו שרדיה הקריאה סוף הבית יעקב
הועה טבית צייט טעם טעם יחסב צה טתיה
צת הטל אונטער טתיה טעם דבר קדוש היה
כל לוי טחין אונטער טעם ווען טחוק טחין יבין
לקדושת אצל הבית כלא חזק ראשונה צח אדם
וכל זה לחזק על שם החדש טתיה נעה עדי
העולם אצל טעם טתיה לא נעשה החסנים ולי
יעדו טעם כלא היא משמשת אונטער בראית טעם
טעם טעם טחוק חזית וטעם ויה דבר ויבנה
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
הראשונה טעם ויה זה חזק טעם טעם טעם
אונטער טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
האונטער טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
יחזקו אונטער טעם טעם טעם טעם טעם
הטעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם

והענין באלה כלם אשר יחייבו דעותי כבוד סבת לפי
שצדקם יהיה כבוד סבת כאלו הוא נפרד ובלתי נמוק
למה ולא לא יתחייבו נחיות רפיון הקריאה
והענין צנפיק שהיה אחת מנחותיה יהו מודעת
בקריאה סעו אי צנפיק שדמוק סלחנותיה ענין אי
בין גודו ואוי צנפיק טענה מדי טענה נבדית
על קדמת דתל וישא יעללה ויהי סתם טהצות
רפה וסעו אליו ט קדמת ויהי צנפיק דעו בו
יהו הקריאה וישא וסעו יהו קדמת קודמת
סלחנה טנהם רפיון ומעו יהו טענה יהו צנפיק
וסעו צנפיק יהו צנפיק טענה טענה ויהו
ענין והענין צנפיק יהו טענה צנפיק אשר
צנפיק אחת מנחותיה יהו טענה אשר יהו קדמת
צנפיק ובין המלה המעכה לה אשר צנפיק אחת
מנחותיה הכבוד סבת והטענה האלה נקראת
יעביס והם חתם סוף פסוק ששם זקף רבנות
אלה טענה טענה והלשון הנשאלה ויהו אחת
טענה טענה טענה קדמת טענה ויהו קדמת
ענין טענה יהו קדמת טענה טענה טענה
יהו קדמת סבת והטענה הטקדמה ויהו טענה
יהו טענה טענה טענה דעו יענין יענין
קדמת אל טענה טענה לא יענין אך יענין
המלה טענה יהו לא טענה ויהו קדמת סבת
רפה והטענה והלשון טענה טענה יענין

למה חוץ בעל הושרה פלג עשה לעולם הקונך דגש
צד נלחצב מלגמ . חו או יי חי . ולמה חוה או בן
יני או צתני . וישלך פשעו צ . וענז אהצו כן .
ישה קן לשרדכי : והנה בן לשרה . ויהי כן השלח
בן . על פי צולל . ויחזו יבלג זה יע כעך הטט .
ידוע כחצן . עש ונצלת . כעשה נחה . ופוקטרו
באצטס . על שיהיה פשה קאכד . וזה חלעס
ריחו טיוכן טבד . כפתב . חמטן חמטן הקנטות
כמו שצית אחר . קאעו כאו . והקסרהו וענא
ואנחט קאנא . אטב קמרכו ית . והענין צדקיה
כזר הקפאר סחא פנעכות יעלה ועדא לבד
כפת צמקף טעו מה פכתי ינה תריצון . ינה
קחטכון . ונענאז שם כן טלח תהיה הנעה הקטנה
טקודה סאחה ונה ארבע טקודות הנכרונת . אס תהיה
אחה ונה הוח מרפה הכד כפת כעו ט תנח . כ
תנח . ואנלעם טקריא ונה הענין דחיק לדוחק הנעל
אמר לפי הכד כפת טיחו יב טתעיה קאנה חקנת
הנדרקדיט טרבו כ ענין דחיק הוח סתערו חסוי
נעה קויס הא לפי ולטעה קעל . ונה על אהרטה
כדל כפת יהי קעעם בחלק דחיסון סג קעשה
פלה . עבה כן הוועה ל לב . יתוקד עת . לכן עשה
והראשון עחא קינודי . והענין צחה נעריס קויה
כי טתעיה הנעה אחר במנפה הו טלח טלסיה
במעל או מענ הנח מלעל . ונהקנד אמר לפי הח

והראשון עחא קינודי

קוץ קנה יבנה בשר המוטק לחדעט ונבדל ליהיה
הטעם כעלך החטון והוא כחוק ונהפז כפה וזה נקרא
זהו יעריק וזה יעד אורך פיוטה הוטלעטעט ועשי
פשו אלגל דוניה קבד : והחוקר בן : והר' יהודה
יעבדיק צחו : ונבדל הוא צחוק צבד : ואמר צם בפשו
טעו ואעדה צם : ועגדה צ טאבה בו : ונאמר רב
ויעהוזה בו : ונאמר מכלמה ט ללצה עה : נאמר מענה
ציה וצולה קבד ~~קבד~~ קבד קבד קבד קבד קבד קבד קבד
ועשיה טט קבד לעה צחוק ונבדל ציה : ונאמר
לו : והחוקר לו : קבד קבד קבד : ונאמר מכלמה
זה וילדה לו צבד : וזווע מכלמה לו : אועם חס הקד
שריה חוקר טעם כעלך הטט קנה חן חין לו דין זה
ועריק ונהו שרטיה טעו עשה לו צרה : וי עשה
צ : טק עגה צך לעה חיה לך : ואמר האעב
כעלך הטט טעו יעבכך ציד : ועשיה שרונה טיה
צחוקר טלה צעך וקירח צולה לעה טעה
וינא מכלמה ונלה צחוק עבה טיה : ועשיה
קבד קבד : ועשיה קבד : יב כחכה צלים : קבד
דבר אלך קבד : ולא קבדו הוטו צעך קבד
וחול קבדו קבד קבד : והוטו קבד קבד קבד
טיכסר — לונר קבד ע — ונא : ונא
והטסר — כאלו — ונא עגה
קבד והטעם קבדו ולא יכסר לונר עדיך קבד
לבח האלק : ונפ כ יכסר ויאר טעו טיכסר ויכ

יירח ולא ילך ישר והכח ומצחן מהלשעו הכון עמ
והלבד ונש מהמעם חין ענלך הירחטון ספרה
עשה הירענה לטה והחלק און להדין את נעמ
ט והכח ב רוח לא יוסף יבא בך לענן ירוק
קורח בן הנט ועב חלק טחא טל גמט צפה
וכה נה החכס ר נחיר צל דוד עמ ונצ יוחדו
הדחיק ואת נעחיק מהם יבטו טל אוק הדאיה
לקבל לץ ונש ב לא תהיה כפת ונצ הקבאר
זה ודע ט קלמס הגפרים נעמפיקס טו
כאקהיק האוק **לפני** כפת הקוענה להלא אחת
לבד אצל שיהיו טמ טת אונתו וטהם זו אחר זו
סועכות לבני כפת הנה ליה דינע חפרים ונה
חפטר על טלטה טמס כ קוח חס טהע ינה טת
החוננה אחרות אונעמטא אחד אונשנ נעטו
ואס היו אחרות והירחטונה טמטא ינה היו קלמס
קלמס כבכנלעס ונצ דקן קטנה כקא חס וכן
כסיהון נעמטא אחד ואכבדה צפרעה ירמט ב
כפדך ולא טל גמט והיה זה קלמס טמטל להבא
טה אורחוק אחרות אונעמטא אחד יחד רפיות
יאס גמ יחין נעמטא אחד הנה או פה ינה דטיות
יאק טהירחטונה טמטא קרמו כפמט קאט כפך
חונה נבוקה נבוקה נבוקה כ צולה הטמטה
ונעמט הטלטה הנה כקמ קנת המופרים קלמס טענת
כה אור טל כעב חלכך קעסיע כ הטת חונות

יש הם יעטבו אחד ויעקב שהתן הרפה קלוע בקום
לחיה עלם כח וחננה כחננה מהין לעט כי יכבד
אם ירפה וכן למנה וזשי רעה קנה כח טבא פמ
כמערין לעט וצמל צבייה לעטה בעבור טק לעט
חובה יחד מנצח בפה וכן וטורה כדכ לעט למנה
זו ועט טחין הקף צמא אועט חורה טעניה
הראונה בטח בטלחה כ כולט טבא ידט בעשמי
והוא אטה צבעניה שתי פדמנה אט לא כדכ
יהי צוקר הנה כדכ והיא צבייה עתיה צבל
כי כבדה ועט טסקנת מאלה אמר טהסבה הקוד
אשר לטב יחז צבי והחולט ומחירה קנה נה ינהחו
שיאנע צעה שייחזו כו צל בפה וכב טהכלבל
דע קונח בטלחט האנה וכרפ צמרו על זק מנה שיורה
שעלט מצנו חזונה נטה זכר הטע קונח קוד
המעלה ר שמוט כן בערה אל עלמה כ חז אור
כ אט קנח שארי הקיץ הקיץ חז הקטן בער לר
הצט הועה אשר לטה כע וילדה מ עשה טס
ועדה ל מעשים טעמו צדנש עב ואן נטבא
לכור הקיץ הקטן כ אן אחרו קנש לעולם מע ש
שטכ ונה שאור כ מעשים טעמו צדנש
אף אחרי הקיץ הוא טקד כ קט למחוק צמנו
ובקנה ומעלה אור עד טההינה טר
חובה נעז כפה טמלה והטנה רפה קנש קנח
הראונה ואעט טמנה לאהוי והוא טההיה קראט

הריאטונה בשבט עב : ויקרבות שלשה השנה רפה
יעשה אין צורך לו כי אחר שהראטונה בשבט הורח
הכריות שהיה הקטנת רפה כי אין אחרי שבא דגש
בבא הכתוב אם לא בועלת טהום : עד אחר שלח
זכר יתצריח לפי שאין החיות הראשונה אוחה טהום שב
וחטאי קושאודת לא הביילו בזה בין האות השנינוטיו
לגולתה : עד אחר וכן אם חזי התבנה רפה אעפ
שהאות הראטונה כאלך בעל נלחיה כלכל וטוחה
כדכר שב : אין זה סבה רפונש טהנה נעמין על
שה כהפך כהשת האש ומקלנה בזכטס רפס ו
ואומצע הינה רפה ואמלא נעמן כי קוא כזר הכיח
ינה היכן אטה בבקשה : אם לא כדכר : כדכר י
ואסו : ואומצע הינה רפה כללאל : וטוחה טשה
כלל וטוחה היחיות ינה כלל וטעל היטרה חטב
כלכל וכדכר נעללה הזרים והדין עניהם לפי נעה
טהקשאר כי קמה טמכיה נככחות זה חלטה
הנה שהערוותך עלבבנה טרחו : להעור עלן נעמן
הדגשות ותרטון לבד כעג וכזי טפתי בעוטב
לצים וצמוד משחקים יפאירו בשפה וילענע לפע
על קעעין היה וחטבו טהוח מערב ודכר טחין לט
זור ויטענן במנה לן אם עטה היעלדגס או טעיש
הרפה אחר טבעהטונה וטענער קעעכט וילעכ
אחר דעת האווער טחין הקפדה בשעות אחר הבע
העעכט ואם כן קוא בשועת הנה כללמן כזט

וידעו כי יונת החמה הוא שהענן הזה הוא עקר
 גדול יעקרי השון והשנייה יענן יחזיק ונע
 שהרפואה המרכבה תפסד טרחה בהחלט סו פשוטי
 החזקים בזי זה כח או איכות ונחזק החלטי
 והרפואה כן הענן כזה השון הקדוש כי יפקדו סקרין
 והסכנה מנחן אפילו יוערו ענני הקללים האלה
 בדמיון והרפיון ואין זה לבד כזה השון כי יש גם
 בשייר המאונות חס בחזק הרפה או תרפה החזק
 הפסד צדק השון ואם הוא חמה יחזק יחזק חזק
 קצת החכמים אל עקלשון הזה הקדוש שלחבור קולנו
 ינה יעננו סעלה עמלות השונות הטבעים כלו ענה
 שיאמרו ינה שונות הקדושים וזולת מה הנה אין ס
 ספק שיאמרו ענה קטן אחד וכבר יוערו במפר
 יהלנה כי למדור נקמני הנחמורים ולהפלה בהם
 צנעו זנה סעלה רבות עמלות והתפלה בהם לה
 קטוב ריקם וכבר קראו הידיעה הזאת שלעשי
 דהלים ונעו שונות ויש בערה שהטענה חמה
 שהיא כלה לשון סעלה של הקצה וזא וחמת אס
 כן חס שונות הדמיון והרפיון ואין זה חס לה ולא
 לחנם הקפידו בו צנעו המעלה והסופים הקולנועם
 שהיו קרובים לבאים ולא נשי הקנה

דמרכ הישרים ושנים
 כנחור
 הקטר

אשר לנו בקריאת הכתוב ופדונו הקולות לאורחות
לא תשמו כ' אחריו היום בקריאת הכתוב
ובקטנת האותיות על הדרך עמיה זה אל הקודמ
מאשי הלשון העברי אבל כלל שחייב למה האומה
ומלכותה והלשונה בניס קערה צדיעה מרש
הלשון הזה ומריו וחפזן כפי שנים והעלם הרבה
יעלוה השמעת והפעלם וכל שהתבאר כן הע
תעבו הזה בעצמם קייב קערה צדיעה אמת
הקריאה והוא הקולות האותיות וכבר פירש
זה החכם ר' יונה ל' יש עינים משהדיס בתקונה
אשי מביא כ' הם השנים כללם הקדש יתש מכל
העבריים וחושב איש על דרך ההיה אל האשון
הכל מה בין קול המוק והצ' והסין והיה אל
הכל בקול צין דרכ סודר לכל איש סודר בצורה
וצדד היוקדים וכן צין הקוף והקף הדעשה וכן
היו והכת הרפה וטע שמשילס צעקס היט
הישמעלים היום אבל שזה תהיה אמת אין לנו
דרך אל המצוי והוא מעשה לא יוכל לתקן עי
צא ויורה צדק לנו וכבר יש שמה באמה ולשון
עליו יאמר לצד צחות ולכן אשת העסק בזה
הלצ בקער אשר לנו בקריאה לש קעלם אפי
שמעם הנקוד ויראה כ' קריאה השבא אינה היום
על הדרך שהיה אל הראשונים אשר עליו
יהודה בבסנת מסבו באותיות המר והעשך שכל

טוב טורה ולחלצה ברחש הולעה איה ובעצמותיה
והבן הפועל עלמים נחלקים ודרכם טונם כונה
אשר הגע ברגשות החות שאחריה כשהיה אחד
לחן הע כ בחנה הארבע חזרות הפועל הטבח כ
כרגועת האות מלח הע כע הנה יחל יחי החס
קחולבם יקח לכן בעיר כלאלה נעשים כל
בהשעת האות ללח הע וכן בגל השמעה עלבוס
זולת הקוחן סרגועת הטבח עליו כרגועת המעיד
סגועת קערה שמרים עורים עב והאריך
עד בעת בלגם עלה ואין צורך חלטה כי קרי
קריאתו דום אינה ללח הע ונה סטיהו ט
שאלך בסוף החלטה וישתק היין אל שטח החל
דרכה אה בטות חוט יקוט חנה חות חלק
הקוראים עליו אינו קטר כ הרחטון עו והשט עב
כפ טהוא הדין בגל טח טוחן אשר באמצע טע
יטעו יטעו יטעו וזלעם ודעת אחרים כי
שניהם נחם וזלעם טעמו טוחן חזק בא על
גב טעם הדעם ללח הע טעם טבין ינקודת
באריזים טעם טעם טעם לטעם לח טח אחרי
טוח טעם ומה זולעם כי הכלל חזק
טח טעם אה חזק טעם לבנות קרי יח
אמר הנקדק המעלה טח טעם טעם
טעם טח טח טח טח טח טח טח
טח וקורין האלק הדין טובה טח טח טח

עליו השאף הכרח בטורק ורחיק ללמד זה כי כל
אזכרה יהיה אחר נעלמה וולת יוד מעשה בטור
היה דעשה נעלם שיה כי נעמון מה שיה טבל
הזוים הטין בשית דמה יחס ק יראה שאין התו
הקצועה לא בחלק נעובה ונפ כי טרוב בא חטף ס
סרח אזה היחיד ונעמון בשתקם עשירה הנעם
בנחריך והטין בטוח וזאת רחוק לפי דעתו טאין
טין טה עשה והרחה קוזת האחרונה חלטה כי
נעמון והנה בטוב היש הסוקי בנחריך והנה
הטנה בטוח ונפ כי לחוק שיאמר כי לו היה טה
חלק נעבי נעובה הינה רחוקה נעמון עשירה
להקד צדי לבח אחריה חלק ונה שהיא יוד עש
הוא קריחת הקומן כי אין לו טרד יוד עשירה
ינפ יקרא חטוף ונעט לח כי נקוד זכרה ידוע
ונקוד זכרה לזה טוח וכן נקוד טורה זכרה לזה
ינקוד ושן כואף טורה שף טוח וכאלה רבים
חטר החטוף והבלת חטוף טוים נקוד ועל כח
טיכס אנונו צהם לקבל ולמה שהעידו בעל
הנערה יטה ונפ זה כהני ינע כי נעמון
אנשים צביס עשבה את החרן חס הוא חטוף ויהיה
ינקוד אובלת חטוף ועבי יהביא רחיה לקריחת
ינפ הוטה טנה צה ענבה טנים ענבה ינע
וענבה אבה ארן וכנפ חטוף חר קינח לנה
טל ינע חנפ כי כל אות קוענה בחריה הועל

ובציה חוקה צאה עזיה ובעקף חיא חמופה לעלם
זכר קפ שוער קפ יעה ער קל יעה קפעלבו
חוק מענה עלה יע עש כע יע כערה עש או טהם
קיעלם נא יע חמופם עב . שכוטו צבגזה
עבאר לאד כ עעמו רכס קועכס בעקף וקס
צלה חמופם אש צ סס אציהם . כע קדר
קיען . צעמה קרה . עש צליו . צו לעהו . צ
לד . כל אלה חמופם . ועה סכר
כ יעה ער קל לוקיען קוא טעות כ הוא שעה צעיה
קעמה אש עלו חקמה וחד קיען . צקס אר
ער קיען ודן שמו . וכן יעה קפעלבו הוא צלה
חמופם סכר . ועה סירה ועכרוב הוא
כ כל קיען סימא אחריו לעה הוא חמוף וכן כל ענה
קיען ענה בעכר סהתמך יסוב חולם קיען
חמוף סכר כה מענה קשוב חמופה והמו
והענה יעה קה נח בחולם . יסוב חמופם צמלעכ
כעו זכר קפ וטע קפ שזכר יעב טו יזכ טו
וזה נראה לאד צכרע יועב זה סרע הועקדק ה
היעענה ר שנוע כ ראו סיקרא צקה קער קפ
דרך כלל חמוף רעב יעה קפ לפ סהוא קער והענה
קפ אט לא אדע ואין קער כ עמאן יעשו קיען
סהוא קער ונחולם כע טחם חום . וכן צמך ען
קיענה ראו סיקרא צלה חמוף למצה או כ הוא
בעכר טחם צמך ויהיה סכר סהוא סיקרא

מה הפעלנו בלתי חטוף כי צרת פעל לא נעבד הער
כי אם צרתם ינה אפעל לך והפלא לבי זה יעבד היום
הנערה איד כהן כי ורוב כפר אליו רב אכלנו
ראשי ורוב תבואות צבא סור ששלטתם קמוצים יב
ובלתי חטופים לבי ט דציון שהצאם בבל הלק קולנו
וינהם כגדיה רכושם רב ונקום הדינה הוא כי השלטה
הגברים שועת לא תאריס והטעם בנערת ורוב צע
בחוץ והיה ראוי לבי נה ששפחה שיהיו חטופים ואין
לאונר שיאמר כי בעל הנערה לא חטט לחטופתם
אחר שהם קמוצים וחטב החטוף נקבלת חטוף יחד
כי אין זה דרכו וראיתם כי הוא סתם על אחרי אלה
בשיטה ליהדבריה ואלו היה חוטב החטוף והנערה חט
חטוף יחד לא היה דקרוו אדק כי נעבד נעבד אכלנו
ונערה פיה וכתב שחברו הנעים שהם שפחה חט
האדמה ודין ואלו היה חוטב החטוף והנערת חטוף
יחד הנה נעבד חרבו נעבד הנה נעבד אר לך כי קריאת
הקין הנעריך על טבטבם לקבלת בעל הנערה ושא
חטוף שינתן בנה כלל נשפך לדיעה זה וינעב
שבזמן הזה לא יתנו האנשים את לבם לקבלת בעל
הנערה ונעבד אבד זכרה הנה נעבד זה יטעו בקרי
בקריאת הכתוב צעקו ויעת רבים ולא יתעשו ויש ארו
נעולטם נחונערוהיה וכבר קרה לנו המכונה
בקריאה בורה עליון נעבד נה שהתבאר והוא המפלג
צעם הנעול המפורט ובתפלתנו וברבותנו לא יאע

שמיני ונעור ע אס זאר הוז הסכה ססך צען נע
 יעבור תפלה כי נקרא חלו צוועה הנשוקים לו
 ולתלת ולא למש אוננו ושע אקסונ וזכ ארכס
 ואער צלה נקע אער אזכר אה סונ אבא חלך
 וצמחך כי תמולת השם הנפמט הוז הציל לך
 להשע הצסה שמופס צעש טהורה הוז הסכה
 באורך הועם אה נהמל רכא צענק ושכך צען
 יעבדך צעך אה אלק ושלה טנה וכ טנה
 קמלה יעו סונע איעש אס יהנהנה כב יעד
 צה צהר והודי ע אהן טעט וטע טקע ולא יענדו
 עד אים אה רעהו ואים אה אחיו לאוע דע אהי כ
 פלג יעו אור לעקמש וע צונם טאס יי

הפרק השלישים ושלשה

במצבה
 קריאה

הלשון הנה העברי לשון הקדש כב הקבארה נעל
 ינה סקדס מעלת הלשון הנה יעד סמעסו ואיך סו
 סרסין ושקדיו נעמכעס למצע הענציות ענציקס
 ונתקריס וכלזה צענה סיהן לו יעלה ויתר סזה על
 ירב הלשונות ועב נעה סהקבאר יעלצעה ימאדסו
 ונעצבאו אכל סכלזה לא יחייב הארו צקדוסה ושק
 וסיקרו ינפכ זה לשון הקדש כי הסמעו למצע
 העצא יחייב לו תאר יעעלה וחסיות והיה פיעל
 קא יחייב לו הענעו לא הקדוסה כי כלענא מעל

וְלֹא יִהְיֶה פֶלֶא בְּקִדּוּשָׁהּ וְהִרְבּוּ אֲנָשִׁים מְעַלְּוֹת סְאוֹנֵעִים
טָקְרוּ לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הוֹנֵחַ בּוֹ לְשׁוֹן כָּלֵל
לְבַלֵּי הַנְּשׂוּלִים לֹא מִן הַיָּשׁוּעִים וְלֹא מִן הַנְּשִׁים וְלֹא
לְעַף הַמַּעֲשֵׂה הַנִּסְבֵּי לְהוֹלֵדָה וְלֹא לְרֵעוּלָה לְשִׁרְתָּן
וְלֹא לְמַחֵה וְכוּ' מִפְּנֵי שֶׁכָּתוּב בְּמַלְאָכָיו הַנִּבְּרִים וְכוּ'
מִיָּצֵד עֲלֵיהֶם הַלְּוִיִּם וְכוּ' וְכֵן מִפְּנֵי שֶׁמִּתְחַלֵּט הַ
הַיָּד אֲנֵר כִּי עָהָר שִׁכָּן יִשְׁלַח מִמֶּנּוּ יוֹדֵה כִּי
הַמְּשׁוּלֵי שֶׁעִם לְבַשְׁתָּהּ מִן הַיָּשׁוּעִים וְהַנְּשִׁים
אֲהַחֲזִיקֵם יוֹדֵה כִּי קוֹל שֶׁל מַעֲשֵׂה יֵאָסֵר בְּהַחֲמָה
הַרְבֵּי צִלְמֵי מַדְרֵגָה שֶׁכָּתוּב הוֹנֵחַ שֶׁעִם לְשׁוֹן חוֹה לְקַצֵּת
הַעֲשִׂים מִזְכֵּר וְנִפְסֵי שֶׁהֵיחָה לְשׁוֹן מִעַל מִטְּרֵי
הַרְבֵּי אֵין רֵאִוִי שִׁיקְרָא מִפְּנֵי זֶה לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ אֵינֶל
לְשׁוֹן טָקִיָּה עִבֵּי קוֹנְכוֹן מַדְרֵי בְּהַחֲמָה וְלִפְנֵי
אֲנֵר כִּי אֲנֵעַם טָקְרוּ לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מִפְּנֵי שֶׁכָּתוּב הַקֹּדֶשׁ
וְהַנְּשׂוּלָה וְכַלְדַּיִי קִדּוּשָׁהּ כֵּלֵם לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מִלְּפָנֶיךָ
וְהוּא הַלְּשׁוֹן שֶׁמִּתְחַלֵּט יֵחָשֵׁב עֲשֵׂר בּוֹ עִם נְבִיאֵי נֶפֶשׁ
עֲדוּת אֲנֵי וְלֹא יֵהִי לָךְ וְשֶׁאֵר דְּבָרוֹת שֶׁנֶּעֱרָה עֵי
וְהַנְּשׂוּלָה וְכֵן טָקְרוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַקֹּדֶשׁ אֵלֵם אֵלֵם
צְבוֹת נֶשֶׁם יוֹדֵה לֹא וְהַטֵּם הַעֲזוֹלָה וְכוּ' וְכֵן נִבְרָח
עֲלֵנוּ וְקָרָא שְׁמֵהּ הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכֵן אֵשֶׁר בָּם
וְנִלְמָדוּ וְכֵן צְבָאוֹ לְבָלֵם בָּשָׂם יִקְרָא נֶפֶשׁ וְגַבְרִיאֵל
בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְכֵן קָרָא שְׁמֵהּ לְקִדּוּשָׁהּ אֵשֶׁר צְבָאוֹן
אֲבֵהֶם יִצְחָק וְשִׁלְשֵׁה וְיִלְעָם וְהַנְּשׂוּלָה וְנִבְרָח
הַרְבֵּי צִלְמֵי שִׁיחָה אֲנֵר כֵּן לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מִלְּפָנֶיךָ

עורבב ירבעה קדש ונהענד על שיהיה הלשון נש
כי הלשון בעצמו קדש ואין העשן כן אלא הוא נעורב
ירבעה קדש והעשן אלו ויחיה אדם ללשון
הקדש כאלו הדינענה קדש ועבודה הקדש שהם
יעורבבם הירבעה קדש והעשן אלו וכן הצן
נעשו קדש בעל ומה אדם שנקרא לשון הקדש
לפי שהוא לשון חתונה והעבודה שהם קדש לבעת
לפי שאין ספק חתונה להשיח שם לשון נש
נעמד שיחוצו בו יחוסר שבתפצו ונשכ לא נעמד
בלה חתונה שנקראו חתונה והעבודה קדש עם היותם
קדש קדשים והלשון הנעמד בבתים הנחם לעם
שידבר בו אלו לאין שילדו בה אנשים יחסו לשם חתונה
וללשון שם הלשון ששדים ואלה יהודים כבודם
וכלשונם וכלשון עם נש ויחסו לאין חתונה
ועתהם חזי מעד אשדודית לפי שהוא לשון אש
אשדודי הנה נשפז זה אינ חושב שאנשים נקראו
הלשון העברי לשון הקדש לפי שהוא לשון העש
הנקרא קדש אדם קדש ישראל לוי ונקראו
נשק וירע הקדש והוא אשר ידבר בה צאין הנקרא
קדש כי צד קדש להר צב קדש עי
קדש ומה נקרא את הלשון הזה לשון הקדש
והוא נחונע נעורב מהעשן והעשן אלו נש
שהקצאר נבגן חוץ לקראו לשון ישראל או לשון
אין ישראל ולפי שיענה קדש מללה שניהם ליה

למה נקרא סתם לשון הקדש. הנה זה הוה נע
סאלית להער עליו נשרש החכמה הזאת נע
ועקריה ואיך אונר סכלל הנאמר הזה הקטן
כלבנה שקונש נשרש החכמה בספרי הקודמים
אצל אננם כלבנה שהוה המוח בהכשר להדיס
נעשול נדרך הלשון הוה הנבחר ונע שיכלל
יוה ינה יעין בספרי החכמה הנעמדינים
בכונה הזאת נכרבו בה ספרי הלשון והנבון כחכם
ר' ינה בספרי הנעמדינים אצלם בספר הרקלה
והשרשים וההטנה ומפרי ל יהודס והחכם אנה
ס דברי כלם במנה זוסלת נקיה ולב סכר כח
היעוד אשר נענן הנאולה הנקנה העלל הארץ
דעה אנה אשר אונש יסלם בהבנה ספרי הקדש
והסודות הנזוזים והחכמים נאזכרו בהם
והדרך אלמה הנא בהבנה שרש הלשון נעקדיו ונע
שיער וש כן אנה אנה ולשון עלבם הנעה לדבר
נחוק ונעו שהתבאר נאונר על הבנה ספרי הקדש
כפי אונש נשנעו כונס הוה החרשים דברי
ספר נאנר וידע העע רוח כנה נרונם ינערו
לקח קרא העע רוח הנעעם והסכלם בהבנה
ספרי הנבחה והנאנרים כרוח הקדש כ הנבחה
תקרא רוח כנע סאנר נאכלת נע הכניק והיה כיוק
עלהם הרוח וקרא רונעם אשר ינאו ונע יסל
לניכות ולכב על ההערה העעה לקטרים בהבנה

התנוצ והטא דברי אהיף היים ומפני שהיר
הפגות הזה שני נצטס כי הוא אם סיהיה צחלק
השונ געה תורה ומפרי הנצאה או בנה שבה נע
הנעשה הנה לרועז אל החלק הראשון אינע
נדע תוש בוח בנה קרא בנה הנע למודור
הנעצטס צין אוכרה מתורה ומפרי הנענחה נע
לרועז אל החלק הנעשי אינע נדעצטס
לנצו לקח כעט פ לקח מוכ ענה
לנע תורה אל העצטס יר

והנה עפני היע

היעדים

קאלה

לע

אנ חוטט

חברי קולאנער

חזקאות נעפיה על כ

קרובה ישעתי לבא וצקר

להגות ואם יתענה לא יאחר ועל

צ הרוע לנה העין טאנע סרע חזון ובאר על

הנחה לעצמך קולא כ כעד חזון לעעע נכ

אינע טכאטר יבאר החזון נעה שהיא עלה לחות

שהיא התורה הנה זה הוא אנה נעין להקרב אל הנחה

והוא אינעו כעד חזון לעעע ויש לקח ולא יכב אם

יתענה חכה לו כ בא יא לא יחקה חזק